

*Aleksander Pusjkin*  
*Profeten*

*gjendiktning ved Th. Faarlund*

1 I ørkenmørket krøp jeg om,  
2 begjærets tørst i ånden luet,  
3 da til en korsvei pint jeg kom,  
4 en seksvinget seraf jeg skuet.

*seraf*: en undertype av engler  
{hvorfor seksvinget?}. Engler er Guds  
sendebuder innenfor kristendom,  
hebraisk tro og islam. De omtales ofte  
som mannlige, og deles inn i et  
hierarki av forskjellige typer.

5 Med fingre lette som en drøm  
6 han fjernet sløret for mitt øye,  
7 og jeg fornemmet tidens strøm  
8 og steg som ørnen mot det høye.  
9 Ved ørene han varsomt rørte,  
10 og lyder tett i dem seg vevet,  
11 jeg eterflukt av engler hørte,  
12 og følte himmelhvelvet bevet,  
13 jeg krypdyr fulgte gjennom havet,  
14 så livets kraft i vekster lave.  
15 Han bøyde seg, og fra min munn  
16 han tungen rev i samme stund,  
17 den falske, syndig slu og glatte.  
18 Men slangens brodd, så skarp og vis  
19 i munnen – den var kald som is –  
20 med blodig høyre hånd han satte.  
21 Med sverd han brystet voldsomt kløvet,  
22 grep hjertet mens det skalv og slo,  
23 og i mitt bryst, av smerte døvet,  
24 han la med hånden ned en glo.  
25 I ørkenen lå jeg, kald og død,  
26 da Herrens røst i stormen lød:  
27 ”Stå opp, profet, og se, og hør,  
28 gå over jordens hav og tind,  
29 til mennesker min vilje før,  
30 og brenn med Ordet deres sinn!”

*eter*: det som befinner seg mellom  
himmel og jord

*laget av Johan Schimanski*